

FN.310.1.2019

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Wójt Gminy Lubawa, działając na podstawie art. 14j § 1, w związku z art. 14c, 14d ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900) uznaje, że stanowisko przedstawione przez wnioskodawcę _____ we wniosku z dnia 29 kwietnia 2019 r. (data wpływu 15 maja 2019 r.) o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości – art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1170),

postanawiam

uznać stanowisko strony

-w zakresie pytania 1 – za prawidłowe

- w zakresie pytania 2- za prawidłowe

We wniosku przedstawiono stan faktyczny/ zdarzenie przyszłe:

Podstawowym przedmiotem działalności Wnioskodawcy jest produkcja mebli. Z tego względu w celu zagwarantowania sprawnego transportu różnego rodzaju produkowanych mebli Spółka posiada bocznice kolejową _____ odgałęzia się na posterunku odgałęźnym Zajączkowo Lubawskie od toru nr 1 rozjazdem nr 2 w km 189,691 linii kolejowej nr 9 Warszawa Wschodnia Osobowa – Gdańsk Główny, a następnie rozjazdem nr 100 w km 5.488 od linii kolejowej użytku niepublicznego Zajączkowo Lubawskie – Lubawa. Jednocześnie bocznica kolejowa _____ składa się z dwóch części: własności Spółki oraz samorządowej bocznic kolejowej, którą Spółka wydzierżawiła od Miasta Lubawa na podstawie umowy dzierżawy nr FGKG 342-5/2002 z dnia 30 sierpnia 2002 roku. Na terenie Gminy znajdują się wyłącznie elementy infrastruktury kolejowej składającej się na samorządową bocznice kolejową.

Bocznice kolejową Spółki tworzą linie kolejowe normalnotorowe, tj. o szerokości torów 1435 mm, które nie są wykorzystywane do przewozu osób. W skład bocznic kolejowej _____ w szczególności wchodzi układ torowy bocznic, stanowiący budowlę w rozumieniu ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1107).

Spółka zawarła z licencjonowanym przewoźnikiem kolejowym umowę bocznicową, określającą warunki eksploatacji bocznic kolejowej _____, tym samym ruch pociągów pomiędzy punktem zdawczo-odbiorczym położonym na bocznic kolejowej Spółki, a posterunkiem _____ jest dokonywany przez licencjonowanego przewoźnika kolejowego. Dodatkowo licencjonowany przewoźnik kolejowy w sposób kompleksowy obsługuje pracę bocznic kolejowej Spółki, aktywnie współpracując z delegowanymi pracownikami spółki. Licencjonowany przewoźnik kolejowy obsługuje bocznice kolejową _____ poprzez obsługę

torów zdawczo – odbiorczych i punktów ładunkowych. W konsekwencji wszystkie ruchy pociągów oraz manewry na bocznicę kolejowej Spółki wykonuje licencjonowany przewoźnik kolejowy.

Ponadto w celu ustalenia zasad i organizacji bezpiecznego prowadzenia ruchu kolejowego na bocznicę opracowano Regulamin pracy bocznicę kolejowej. Wskazany regulamin został uzgodniony z zarządcą infrastruktury kolejowej PKP PLK S.A., za pośrednictwem którego bocznicę kolejowa Spółki została połączona z siecią kolejową PKP PLK S.A. Spółka posiada również świadectwo bezpieczeństwa wydane przez Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego, potwierdzające zdolność bezpiecznego prowadzenia ruchu kolejowego i wykonywania przewozów kolejowych na przedmiotowej bocznicę kolejowej.

Bocznicę kolejową _____ położona jest na kilku działkach ewidencyjnych. Obszar gruntów zajętych bezpośrednio przez elementy infrastruktury kolejowej na tych działkach zajmuje całość lub większość powierzchni działek ewidencyjnych.

Spółka korzysta ze zwolnienia z podatku od nieruchomości na podstawie uchwały nr XXXV/229/14 Rady Gminy Lubawa z dnia 30 czerwca 2014 roku w sprawie zwolnienia podatku od nieruchomości w ramach pomocy de minimis. Zgodnie z którą zwalnia się od podatku od nieruchomości budowle i grunty pod budowlami wykorzystane na potrzeby bocznic kolejowych.

Spółka zamierza wykorzystywać bocznicę kolejową w opisany powyżej sposób także w przyszłości.

W związku z powyższym zadano następujące pytanie:

1. Czy w opisanym stanie faktycznym/zdarzeniu przyszłym, grunty i budowle wchodzące w skład bocznicę kolejowej _____ która stanowi infrastrukturę kolejową oraz jest udostępniana licencjonowanym przewoźnikom kolejowym, podlegają zwolnieniu z opodatkowania podatkiem od nieruchomości z przepisu art. 7 ust. 1 pkt 1 UPIOP w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2017 roku?
2. Czy z uwagi na brzmienie przepisu art.7 ust. 1 pkt. 1 UPIOL obowiązujące od dnia 1 stycznia 2017 roku bocznicę kolejowa Ikea Industry Lubawa podlega zwolnieniu z podatku od nieruchomości na podstawie regulacji zawartej UPIOL, a nie na podstawie Uchwały, a w konsekwencji skorzystanie ze zwolnienia nie stanowi pomocy publicznej?

Stanowisko Spółki w sprawie oceny prawnej zaistniałego stanu faktycznego/ zdarzenia przyszłego:

Spółka stoi na stanowisku, iż grunty i budowle wchodzące w skład bocznicę kolejowej _____ podlegają zwolnieniu z opodatkowania podatkiem od nieruchomości na mocy przepisu art. 7 ust. 1 pkt 1 UPIOP w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2017 roku.

Bocznicę kolejową _____ Spółki podlega zwolnieniu z podatku od nieruchomości na podstawie UPIOL, tym samym nie podlega zwolnieniu na podstawie Uchwały i w konsekwencji skorzystanie ze zwolnienia nie stanowi pomocy publicznej.

Uzasadnienie stanowiska Wnioskodawcy:

Zgodnie z nowym brzmieniem przepisu art. 7 ust. 1 pkt 1 UPIOP, obowiązującym od dnia 1 stycznia 2017 roku, zwalnia się od podatku od nieruchomości grunty, budynki i budowle wchodzące w skład infrastruktury kolejowej w rozumieniu przepisów o transporcie kolejowym, która:

- jest udostępniana przewoźnikom kolejowym lub
- jest wykorzystywana do przewozu osób, lub
- tworzy linie kolejowej o szerokości torów większej niż 1435 mm.

Zwolnienia podatkowe stanowią wyjątek od zasady równości i powszechności obowiązku podatkowego, a co za tym idzie powinny być interpretowane ściśle. Z uwagi na fakt, iż bocznicę kolejową Spółki tworzą linie kolejowe o standardowej szerokości torów 1435 mm, zwolnienie przedmiotowych obiektów z podatku od nieruchomości na podstawie przepisu art. 7 ust. 1 pkt 1 UPiOL będzie możliwe po łącznym spełnieniu następujących przesłanek:

- a) Grunty, budynki i budowle muszą stanowić elementy wchodzące w skład infrastruktury kolejowej zgodnie z ustawą z dnia 28 marca 2003 roku o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2017 poz. 2117; dalej: UTK),
- b) Infrastruktura kolejowa jest udostępniana przewoźnikom kolejowym lub służy do przewozu osób.

W celu ustalenia zakresu przedmiotowego zwolnienia należy zatem w pierwszej kolejności określić elementy wchodzące w skład infrastruktury kolejowej na podstawie UTK. Zgodnie z przepisem art. 4 pkt 1 UTK przez infrastrukturę kolejową należy rozumieć elementy określone w załączniku nr 1 do ustawy.

Natomiast zgodnie z załącznikiem nr 1 do UTK w skład infrastruktury kolejowej wchodzi następujące elementy, pod warunkiem że tworzą część linii kolejowej, bocznicę kolejowej lub innej drogi kolejowej, lub są przeznaczone do zarządzania nimi, obsługi przewozu osób lub rzeczy, lub ich utrzymania:

- 1) tory kolejowe, w tym rozjazdy i skrzyżowania torów, wchodzące w ich skład szyny, szyny żłobkowe, kierownice, odbojnice, prowadnice, zwrotnice, krzyżownice i inne elementy rozjazdów, podkłady kolejowe i przytwierdzenia, drobne elementy nawierzchni kolejowej, podsypka w tym tłuczeń i piasek;
- 2) obrotnice i przesuwnice;
- 3) podtorze, w szczególności nasypy i przekopy, systemy kanałów i rowów odwadniających, rowy murowane, ściany osłonowe, roślinność posadzona w celu ochrony skarp;
- 4) obiekty inżynieryjne: mosty, wiadukty, przepusty i inne konstrukcje mostowe, tunele, przejścia nad i pod torami, mury oporowe i umocnienia skarp;
- 5) nastawnie, urządzenia sterowania ruchem kolejowym, w tym urządzenia zabezpieczające, sygnalizacyjne i łącznościowe na szlaku, w stacjach i stacjach rozrządowych, urządzenia służące do wytwarzania, przetwarzania i dystrybucji prądu elektrycznego do celów sygnalizacji i łączności; budynki, w których takie urządzenia lub instalacje się znajdują; przytorowe urządzenia kontroli bezpiecznej jazdy pociągów i wykrywania stanów awaryjnych w przejeżdżającym taborze; hamulce torowe; urządzenia do ogrzewania rozjazdów;
- 6) perony wraz z infrastrukturą umożliwiającą dotarcie do nich pasażerom, pieszo lub pojazdem, z drogi publicznej lub dworca kolejowego;
- 7) rampy towarowe, w tym w terminalach towarowych, wraz z drogami dowozu i odwozu towarów do dróg publicznych;
- 8) drogi technologiczne i przejścia wzdłuż torów, mury ogradzające, żywopłoty, ogrodzenia, pasy przeciwpożarowe, zasłony odśnieżne;
- 9) przejazdy kolejowo-drogowe i przejścia w poziomie szyn, w tym urządzenia i systemy służące zapewnieniu bezpieczeństwa ruchu drogowego i pieszego;

10) systemy oświetleniowe do celów ruchu kolejowego i bezpieczeństwa;

11) urządzenia przetwarzania i rozdziału energii elektrycznej na potrzeby zasilania trakcyjnego: podstacje, kable zasilające pomiędzy podstacjami i przewodami jezdnymi, sieć trakcyjna wraz z konstrukcjami wsporczymi, trzecia szyna z konstrukcjami wsporczymi;

12) grunty, oznaczone jako działki ewidencyjne, na których znajdują się elementy wymienione w pkt 1–11.

Wnioskodawca wskazał, że podkreślenia wymaga fakt, iż nowy zakres zwolnienia z podatku od nieruchomości infrastruktury kolejowej oraz nowe brzmienie definicji ustawowej infrastruktury kolejowej zostały wprowadzony ustawą z dnia 16 listopada 2016 roku o zmianie ustawy o transporcie kolejowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 1923; dalej: Ustawa zmieniająca UTK). Zgodnie z uzasadnieniem do Ustawy zmieniającej UTK w wyniku przedmiotowej zmiany dostosowano brzmienie przepisu art. 7 ust. 1 pkt 1 UPIOL do zmiany znaczenia pojęć stosowanych w UTK. Ponadto zaproponowana zmiana miała na celu dostosowanie przedmiotowego zwolnienia do zwolnienia dotyczącego transportu lotniczego, poprzez objęcie zwolnieniem również budynków, np. nastawni kolejowych.

Bocznicą kolejową definiowana jest w przepisie art. 4 pkt 10 UTK, zgodnie z którym przez bocznicę kolejową należy rozumieć wyznaczoną przez zarządcę infrastrukturę drogę kolejową, połączoną bezpośrednio lub pośrednio z linią kolejową, służącą do wykonywania czynności ładunkowych, utrzymaniowych lub postoju pojazdów kolejowych albo przemieszczania i włączania pojazdów kolejowych do ruchu po sieci kolejowej.

Na podstawie powyższego Spółka twierdzi, iż bocznicą kolejową, z uwagi na połączenie z linią kolejową oraz sposób wykorzystywania stanowi bocznicę kolejową na gruncie UTK, a w konsekwencji, z uwagi na regulacje wprowadzone Ustawą zmieniającą UTK, stanowi obecnie również infrastrukturę kolejową (w stanie prawnym do dnia 31 grudnia 2016 roku bocznicę kolejową nie stanowiły infrastruktury kolejowej). Tym samym została spełniona pierwsza przesłanka dla objęcia bocznicą kolejową Spółki zwolnieniem, o którym mowa w przepisie art. 7 ust. 1 pkt 1 UPIOL.

W ramach kolejnej przesłanki „*udostępniania przewoźnikom kolejowym*”, w opinii Spółki, nowe brzmienie zwolnienia w zakresie pojęcia „*udostępnienia*” powinno być interpretowane jako odnoszące się do czynności faktycznej. Należy bowiem zderzyć ze sobą obecnie i poprzednio obowiązujące regulacje w tym zakresie, mianowicie:

- „*jest obowiązany do jej udostępniania*” (poprzedni stan prawny),
- „*jest udostępniana*” (aktualny stan prawny).

Wnioskodawca wskazał, iż zamiarem ustawodawcy była zmiana zakresu tegoż warunku zwolnienia dla infrastruktury kolejowej. Biorąc pod uwagę dotychczasowy sposób wykładni zakresu zwolnienia należy dojść do konkluzji, iż obecnie faktyczne udostępnianie infrastruktury poprzez umożliwienie innemu podmiotowi wjazdu/przejazdu przez bocznicę kolejową wypełnia warunki zwolnienia. W przypadku bocznic kolejowej _____ wszelkie ruchy pociągów oraz manewry dokonywane są przez licencjonowanego przewoźnika kolejowego. W konsekwencji wszelkie czynności związane z transportem kolejowym realizowane z wykorzystaniem infrastruktury bocznicowej Spółki są wykonywane przez licencjonowanego przewoźnika kolejowego.

Jednocześnie, udostępnianie musi nastąpić na rzecz przewoźników kolejowych, czyli zgodnie z definicją zawartą w art. 4 pkt 9 UTK, na rzecz przedsiębiorców uprawnionych na podstawie licencji do wykonywania przewozów kolejowych lub świadczenia usługi trakcyjnej.

Biorąc pod uwagę powyższe Spółka stoi na stanowisku, iż bocznicą kolejową, jest udostępniana podmiotom zewnętrznym – licencjonowanym przewoźnikom kolejowym, wykonującym przejazd po infrastrukturze bocznicowej Spółki w ramach umowy bocznicowej. Tym samym należy stwierdzić, iż bocznicą

kolejowa wypełnia również drugą przesłankę dla objęcia zwolnieniem z podatku od nieruchomości z przepisu art. 7 ust. 1 pkt 1 UPIOP – jest udostępniana przewoźnikom kolejowym.

Spółka stoi na stanowisku, że grunty i budowle wchodzące w skład bocznic kolejowych, podlegają od dnia 1 stycznia 2017 roku zwolnieniu z opodatkowania podatkiem od nieruchomości na mocy przepisu art. 7 ust. 1 pkt 1 UPIOL, gdyż wypełniają definicję infrastruktury kolejowej, a bocznic kolejowa Spółki jest udostępniana licencjonowanym przewoźnikom kolejowym. Przy czym za budowle podlegające zwolnieniu z podatku od nieruchomości należy uznać elementy bocznic kolejowej Spółki, ustalone na podstawie regulacji zawartej w UTK, natomiast za grunty, objęte zwolnieniem dla infrastruktury kolejowej należy uznać grunty bezpośrednio zajęte przez te budowle. Podkreślenia wymaga przy tym fakt, że w zakresie gruntów, które miałyby podlegać przedmiotowemu zwolnieniu ustawodawca nie odniósł się do sposobu kwalifikacji gruntów w ewidencji gruntów i budynków. Z tego względu, w ocenie Spółki klasyfikacja zawarta w ewidencji gruntów nie ma rozstrzygającego znaczenia dla zastosowania zwolnienia z opodatkowania podatkiem od nieruchomości dla infrastruktury kolejowej.

Spółka zwróciła uwagę, iż jej stanowisko w zakresie interpretacji nowego brzmienia przepisów regulujących zakres zwolnienia z podatku od nieruchomości dla infrastruktury kolejowej od dnia 1 stycznia 2017 roku jest zgodne ze stanowiskiem sądów administracyjnych. Przykładowo w jednym z wyroków dotyczącym przesłanek stosowania zwolnienia z przepisu art. 7 ust. 1 pkt 1 UPIOL, mianowicie w wyroku WSA w Gliwicach z dnia 21 listopada 2018 roku, sygn. I SA/GI971/18, Sąd stwierdził, że przepis art. 7 ust. 1 pkt 1 lit. a) u.p.o.l. w odniesieniu do przedstawionego przez stronę skarżącą stanu faktycznego stanowi, że składniki majątku skarżącej dla objęcia zwolnieniem z podatku od nieruchomości muszą spełniać dwie przesłanki: stanowić grunt, budynek lub budowlę wchodzącą w skład infrastruktury kolejowej w rozumieniu ustawy o transporcie kolejowym i jednocześnie infrastruktura ta musi być udostępniona przewoźnikom kolejowym. W ramach pierwszej z wymienionych przesłanek ustawodawca podatkowy odsyła do ustawy o transporcie kolejowym. Stosownie bowiem do art. 4 pkt 1 tej ustawy przez infrastrukturę kolejową należy rozumieć elementy określone w załączniku nr 1 do tej ustawy,(...) Przesłanką „udostępnienia infrastruktury kolejowej” należy zatem rozpatrywać zgodnie z jej dosłownym brzmieniem, uwzględniając – jak słusznie wskazano w skardze – powszechnie przyjęte w języku polskim znaczenie słowa „udostępniać”. Nie może budzić wątpliwości, że podane we wniosku o wydanie zaskarżonej interpretacji prawa podatkowego okoliczności wskazują na udostępnienie infrastruktury kolejowej w – potocznym rozumieniu wyrażenia „udostępniać” – przewoźnikom kolejowym. Zauważyć także warto, że kwestia wykładni przesłanki udostępnienia infrastruktury kolejowej została rozstrzygnięta w orzecznictwie NSA, który utożsamia ją z faktycznym udostępnieniem jej przewoźnikom kolejowym (por. wyrok NSA: z dnia 11 grudnia 2014 r., sygn.. akt II FSK 2945/12; z dnia 29 stycznia 2015r., sygn.. akt II FSK 3154/12).

Ponadto Wnioskodawca wskazał, że analogiczne stanowisko zostało zaprezentowane w następujących wyrokach: WSA w Kielcach z dnia 16 listopada 2017 roku, sygn. ISA/Ke 531/17; WSA w Gliwicach z dnia 1 grudnia 2017 roku, sygn. I SA/GI 970/17; Opolu z dnia 8 lutego 2018 roku, sygn. I SA/Op 2 /18; WSA w Szczecinie z dnia 15 lutego 2018 roku, sygn. I SA/Sz 1035/18; WSA w Szczecinie z dnia 22 lutego 2018 roku, sygn. I SA/Sz 1058/17; WSA w Gliwicach z dnia 13 marca 2018 roku, sygn. I SA/GI 1267/17; WSA w Gliwicach z dnia 28 marca 2018 roku, sygn. I SA/GI 1294/17; WSA w Białymstoku z dnia 19 czerwca 2018 roku, sygn. I SA/Bk 245/18; WSA w Białymstoku z dnia 12 września 2018 roku, sygn. I SA/Bk 402/18; WSA we Wrocławiu z dnia 26 września 2018 roku, sygn. I SA/Wr 681/18; WSA w Poznaniu z dnia 4 października 2018 roku, sygn. I SA/Po 490/18; WSA w Opolu z dnia 10 października 2018 roku, sygn. I SA/Op 243/18; WSA w Gliwicach z dnia 24 października 2018 roku, sygn. I SA/Gi 607/18; WDA w Gliwicach z dnia 21 listopada 2018 roku, sygn. I SA/GL 971/18; WSA w Kielcach z dnia 20 grudnia 2018 roku, sygn. I SA/Ke 425/18; WSA w Kielcach z dnia 20 grudnia 2018 roku, sygn. I SA/429/18.

Na podstawie powyższego Spółka stwierdza, że bocznic kolejowa, podlega zwolnieniu z podatku od nieruchomości dla infrastruktury kolejowej na gruncie UPIOL oraz Uchwały w analogicznym zakresie. Z tego względu w opinii Spółki bocznic kolejowa powinna zostać objęta zwolnieniem z przepisu art. 7 ust. 1 pkt 1 UPIOL. Spółka stwierdza, że w przypadku gdy przedmiot opodatkowania podlega zwolnieniu z podatku na podstawie ustawy oraz aktu prawa miejscowego, to pierwszeństwo stosowania ma zwolnienie z opodatkowania uregulowane w akcie prawnym rangi ustawowej przed zwolnieniami zawartymi w aktach prawa miejscowego.

Powyższe znajduje potwierdzenie w wyroku WSA w Poznaniu z dnia 3 lutego 2015 roku, sygn. IVSA/PO582/14 oraz powołanych w nim orzeczeniach sądów administracyjnych, mianowicie cytowane przepisy (art.87 i 94 Konstytucji – przyp. Spółki) wraz z artt.88-93 Konstytucji, stanowią normatywne określenie źródeł prawa, źródła te nie mają jednakowej mocy prawnej tworząc swoista hierarchię. W ramach tej hierarchii ustawa ma pierwszeństwo przed aktami normatywnymi stanowiącymi przez organy samorządu terytorialnego zaś materia uregulowana w samej ustawie nie może być regulowana w akcie miejscowego. Inaczej mówiąc nie dopuszczalne jest powtarzanie w uchwałach organu gminy uregulowań ustawowych. Powtórzenie za ustawą określonej regulacji stanowi istotne naruszenie prawa. Tym bardziej za istotne naruszenie prawa należy traktować nieprecyzyjne lub częściowe powtórzenie regulacji ustawowej. Zgodnie z § 118 w zw. Z § 143 załącznika do rozporządzenia z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” w akcie prawa miejscowego nie powtarza się przepisów ustawy upoważniającej oraz przepisów innych aktów normatywnych (...) uchwała Rady nie może regulować jeszcze raz tego, co jest już zawarte w obowiązującej w ustawie. Takie zapisy uchwały, jako istotnie naruszające prawo są nieważne(...) Podobne poglądy były wyrażane w orzecznictwie Naczelnego Sadu Administracyjnego (por. wyrok NSA z 16 czerwca 1992 r. sygn. akt IISA99/92, ONSA 1993/2 poz. 44, wyrok NSA z dnia 20 sierpnia 1996 r. sygn. akt. SA/Wr2761/95- nie publikowany: wyrok NSA z 14 października 1999 r., sygn. akt. II SA/Wr1179/98 OSS 2000/1/17) oraz Sadu Najwyższego, który w uzasadnieniu do wyroku z dnia 6 kwietnia 2001 r. (nr sygn. II RN87/00, opubl. w OSN z 2001 r. nr 24 poz. 704).

We wniosku Wnioskodawca złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 14 b - Ordynacji podatkowej oraz uiszczył należną opłatę za wydanie interpretacji zgodnie z art. 14 f niniejszej ustawy, a dowód wniesienia opłaty (wydruk potwierdzający przelew z rachunku bankowego) załączył do wniosku.

Stanowisko organu podatkowego:

Organ podatkowy uznaje, że na gruncie zaistniałego stanu faktycznego prawidłowe jest stwierdzenie, iż grunty i budowle wchodzące w skład bocznic kolejowej, podlegają zwolnieniu z opodatkowania podatkiem od nieruchomości na mocy przepisu art. 7 ust 1 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2017 roku.

Organ podatkowy uznaje, że bocznic kolejowa, podlega zwolnieniu z podatku od nieruchomości na podstawie regulacji zawartej w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych a nie na podstawie uchwały prawa miejscowego.

Stosownie do treści art. 14c § 1 ustawy Ordynacja podatkowa – odstąpiono od uzasadnienia prawnego, gdyż stanowisko wnioskodawcy jest prawidłowe w pełnym zakresie.

Interpretacja indywidualna wywołuje skutki prawopodatkowe tylko wtedy, gdy rzeczywisty stan faktyczny sprawy będącej przedmiotem interpretacji pokrywał się będzie ze stanem faktycznym (opisem zdarzenia przyszłego) podanym przez Wnioskodawcę w złożonym wniosku. W związku z powyższym, w przypadku zmiany któregokolwiek elementu przedstawionego we wniosku opisu sprawy, udzielona odpowiedź traci swoją aktualność.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Specyfika postępowania w sprawie wydania interpretacji indywidualnej polega między innymi na tym, że organ wydający interpretację może „poruszać się” tylko i wyłącznie w ramach stanu faktycznego/zdarzenia przyszłego przedstawionego przez wnioskodawcę, zadanego przez niego pytania oraz wyrażonej oceny prawnej – zajętego stanowiska (wyrok NSA z dnia 20 czerwca 2011 r., sygn. akt I FSK 897/10, dostępny w internetowej bazie orzeczeń na stronie orzeczenia.nsa.gov.pl).

Zgodnie z uregulowanym w orzecznictwie sądów administracyjnych poglądem, organ podatkowy wydając interpretację dokonuje jedynie oceny prawnej stanu faktycznego (istniejącego lub przyszłego,

hipotetycznego) przedstawionego przez Wnioskodawcę bez możliwości jego modyfikowania, czy też prowadzenia postępowania dowodowego w trybie przepisów działu VI ustawy Ordynacja podatkowa. Wobec tego przedmiotowa interpretacja dotyczy wyłącznie opisanego stanu faktycznego/zdarzenia przyszłego przedstawionego we wniosku. Organ I instancji nie prowadzi żadnego postępowania dowodowego i nie dokonał oceny wiarygodności danych przedstawionych we wniosku oraz w przedłożonym przez Podatnika materiale dowodowym, gdyż zgodnie z przepisami organ podatkowy nie jest uprawniony do ustalania i dowodowego weryfikowania opisu stanu faktycznego/zdarzenia przyszłego, ani też do udzielania interpretacji w obszarze regulacji prawnych nieprzedstawionych w stanowisku wnioskodawcy odnośnie podatkowej kwalifikacji danego stanu faktycznego (wyrok NSA z dnia 29 lutego 2011 r., sygn.. akt II FSK 1523/10, dostępny w internetowej bazie orzeczeń na stronie orzeczenia.nsa.gov.pl).

Pouczenia:

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a (art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi).

Stosownie do treści art. 57a wyżej cytowanej ustawy skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędów wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną.

Skargę do Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy).

Niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

WÓJT

mgr inż. Tomasz Ewertowski